

dr hab. Grażyna Dehnel, prof. UEP
Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu
Instytut Informatyki i Ekonomii Ilościowej
Katedra Statystyki
61-875 Poznań, al. Niepodległości 10

Recenzja
osiągnięć naukowo-badawczych, dorobku dydaktycznego
i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej Habilitanta
dr Rafała Żelaznego,
w związku z toczącym się postępowaniem habilitacyjnym

Podstawa formalna

Podstawę formalną przygotowania niniejszej recenzji stanowią:

- Art. 221 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (DZ.U. 2020 r., poz. 85 z późn. zm.)
- Pismo Przewodniczącego Komitetu Naukowego Dyscypliny Ekonomia i Finanse Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach prof. dr. hab. Grzegorza Kończaka z dnia 11 marca 2021 roku (wraz z załączoną dokumentacją)

Informacje podstawowe o kandydacie

Dr Rafał Żelazny ukończył studia magisterskie 11 marca 1999 r. uzyskując tytuł magistra ekonomii Akademii Ekonomicznej im. K. Adamieckiego w Katowicach na specjalności *Międzynarodowe stosunki ekonomiczne i problemy globalne*.

W październiku 1999 rozpoczął pracę na stanowisku asystenta w Katedrze Ekonomii na Wydziale Ekonomii Akademii Ekonomicznej w Katowicach. Stopień doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie ekonomia uzyskał w 2007 r. na Wydziale Ekonomii Akademii Ekonomicznej w Katowicach, na podstawie rozprawy doktorskiej pt. *„Istota koncepcji „nowej gospodarki” i jej implikacje dla rozwoju gospodarczego”*. Promotorem pracy doktorskiej była prof. dr hab. E. Okoń-Horodyńska. W okresie od 15 września 2007 roku do 30 maja 2016 Habilitant pracował jako adiunkt, a następnie od 01 czerwca 2016 do 30 września 2019 jako asystent w Katedrze Ekonomii na Wydziale Ekonomii Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach (do 30 września 2010 r. Akademia Ekonomiczna w Katowicach). W latach 2008-2012 dodatkowo był

zatrudniony jako adiunkt w Katedrze Ekonomii i Zarządzania w Wyższej Szkole Zarządzania i Nauk Społecznych im. ks. E. Szramka w Tychach, na części etatu. Od 1 września 2020 r. do chwili obecnej pracuje w wymiarze ½ etatu jako wykładowca w Katedrze Ekonomii w Kolegium Ekonomii Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach.

Ocena głównego osiągnięcia naukowego habilitanta

Jako główne osiągnięcie naukowe w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt 2 *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*, dr Rafał Żelazny przedstawił do oceny monografię pt. „*Gospodarka informacji i wiedzy*”, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach, Katowice 2020, 226 s. Recenzentem wydawniczym była prof. dr hab. Zofia Barbara Liberda. W przedstawionej do recenzji pracy podjęto niezwykle istotny problem rozwoju gospodarek i społeczeństw z punktu widzenia rosnącej roli informacji i wiedzy. Śledząc literaturę przedmiotu można dostrzec, że koncepcje dotyczące pomiaru zjawisk w przestrzeni ekonomiczno-społecznej, w których informacja i wiedza stanowią podstawowy czynnik rozwoju są przedmiotem coraz większego zainteresowania przedstawicieli różnych środowisk, nie tylko ze świata nauki, ale również osób reprezentujących praktykę gospodarczą. Stają się również podstawą do formułowania nowych koncepcji lub modyfikacji funkcjonujących kategorii pojęciowych. Potrzeba zmian wynika w znacznej mierze z tego, że procesowi rozwoju społeczeństwa informacyjnego i gospodarki opartej na wiedzy towarzyszy wzrost udziału „informacji złej”, która wypiera „informację dobrą”. Obserwujemy pogarszanie się jakości produkowanej informacji oraz jakości jej użytkowania. Mamy do czynienia z coraz szybszym wypieraniem dobrej informacji przez informację gorszą. Stąd waga rozważań i analiz poświęconych temu problemowi.

W recenzowanej pracy badaniem objęto trzy koncepcyjne obszary: społeczeństwo informacyjne, gospodarkę wiedzy i społeczeństwo wiedzy, traktując je jako tło do definiowania relacji pomiędzy informacją a wiedzą. Analizy dokonano w sposób odmienny od dotychczasowych, stosowanych w praktyce badań, podejść. Obszary badawcze zostały potraktowane z jednej strony jako niezależne, zaś z drugiej uwzględniono również ich wzajemne skorelowanie. Praca składa się z czterech rozdziałów poprzedzonych *Wstępem* i zakończonych częścią *Podsumowanie i wnioski*. Na końcu pracy zamieszczono *Aneks, Literaturę, Spisy rysunków oraz tabel*. Praca ma charakter przede wszystkim poznawczy, ale również metodyczny wzbogacony o wymiar aplikacyjny.

We *Wstępie* przedstawiono cel pracy, który obejmuje „zidentyfikowanie istoty i pomiar koncepcji społeczeństwa informacyjnego, gospodarki wiedzy i społeczeństwa wiedzy oraz ocenę ich oddziaływania na rozwój gospodarczy”. Oprócz celu głównego sformułowano cztery cele szczegółowe. Odpowiednio do celu głównego i celów określone zostały cztery hipotezy badawcze. Moje uwagi do tej części pracy są następujące:

- sformułowanie zawarte w celu pracy „pomiar koncepcji SI” jest dyskusyjne i wymagałoby preredagowania,
- moim zdaniem w nieco inny sposób należałoby ująć pierwszą hipotezę. Jej treść niesłusznie sugeruje, że ekonomiki informacji i wiedzy nie zostały do momentu napisania pracy wyodrębnione jako ekonomiki szczegółowe,
- preredagowania wymagałby również początek trzeciej hipotezy „*Pomiar stopnia zaawansowania kraju pod względem rozwoju...*”.

Struktura opracowania podporządkowana jest sformułowanej liście celów szczegółowych, które zostały przez Autora wskazane jako istotne w prezentacji podjętej problematyki. Rozdział pierwszy jest rozdziałem wprowadzającym. Na początku szczegółowo przedstawiono w nim etymologię dwóch kluczowych, z punktu widzenia pracy, słów „informacja” oraz „wiedza”. Autor precyzuje rozumienie tych pojęć przyjęte na potrzeby przeprowadzonej analizy, wskazuje na wzajemne relacje, odwołuje się do bezpośrednio związanych z nimi: ekonomiki informacji i ekonomiki wiedzy. Tym dwóm, odmiennym pod względem badawczym, obszarom poświęcono kolejne podrozdziały tej części pracy. Każdy z nich dotyczy innego rodzaju ekonomiki i zawiera szczegółowe informacje min. na temat ich przedmiotu, zakresu badawczego oraz podejmowanej w ich ramach problematyki badawczej na gruncie nauk ekonomicznych. Ostatnią część kończy podsumowanie, w którym odwołano się do przedstawionego wcześniej autorskiego podejścia definicyjnego relacji pojęciowych między informacją i wiedzą, a w rezultacie między ekonomiką informacji a ekonomiką wiedzy. Szkoda, że części tej nie wydzielono jako osobny podrozdział zatytułowany *Podsumowanie*.

Rozdział drugi stanowi naturalne rozwinięcie wcześniej przedstawionych treści. Pierwszą jego część poświęcono prezentacji koncepcji gospodarki i społeczeństwa, które rozwijały się w ramach nauk społecznych począwszy od lat 60-tych. Charakterystyki dokonano w stopniu wymaganym do realizacji założonych na wstępie celów badania. Dalej Autor, przywołując opisane koncepcje gospodarki i społeczeństwa, dokonuje przeglądu związanych z nimi nowych kategorii pojęciowych, uwypuklając wielość ujęć definicyjnych pojęć takich jak „*społeczeństwo*”

informacyjne” czy „*gospodarka oparta na wiedzy*”. Na tym tle zaprezentowano propozycje autorskie definicji dotyczących zarówno koncepcji gospodarki, jak i SI. Autor zwraca też szczególną uwagę na zależności dotyczące koncepcji społeczeństwa wiedzy oraz kapitału intelektualnego. Bazując na krytycznej ocenie determinant rozwoju SI, GW oraz SW w pracy zaproponowano nowe podejście do analizy wyżej wskazanych koncepcji, uwzględniające sprzężenia zwrotne zachodzące pomiędzy nimi. Rozważania prowadzone w tej części pracy kończy sformułowanie dwóch pytań / problemów badawczych. Jedno z nich odnosi się do sposobu klasyfikacji krajów z punktu widzenia wykorzystania wiedzy w społeczeństwie, drugie zaś do metody pomiaru stopnia rozwoju SI, GW i SW. Próby odpowiedzi na nie podjęto w kolejnych rozdziałach pracy. Ogólnie oceniając ten rozdział stwierdzam, że zawiera on obszerny przegląd podejść badawczych i wyników badań dotyczących trzech analizowanych w pracy koncepcyjnych obszarów. Moje zastrzeżenia dotyczą jedynie tytułów podrozdziałów 2.2.1 oraz 2.2.2. Moim zdaniem w przypadku podrozdziału 2.2.1 tytuł bardziej opisywałby jego treść, gdyby znalazło się w nim wyraźne wskazanie, że chodzi o przegląd definicji. Z kolei tytuł podrozdziału 2.2.2. powinien być doprecyzowany (obecnie brzmi bardzo ogólnie: „*Propozycja autorska*”). Ponadto brak mi wydzielonego punktu końcowego rozdziału, podsumowującego dokonany przegląd koncepcyjny / literaturowy / definicyjny oraz wskazującego, co stanowi oryginalny wkład Autora w rozwój nauk ekonomicznych.

W rozdziale trzecim wskazać można dwie części. Elementem, który je łączy jest teoria kwantyfikacji zjawisk ekonomicznych z punktu widzenia wykorzystania przez społeczeństwo informacji, czy wiedzy.

Pierwsza część obejmuje 3 podrozdziały, w których dokonano ogólnego przeglądu podejść stosowanych do pomiaru trzech analizowanych koncepcji: SI, GW oraz SW. Z uwagi na wielość podejść metodycznych dotyczących zarówno społeczeństwa informacyjnego, jak i gospodarki wiedzy szczegółowe rozważania, zawężono do takich podejść, które zostały zaimplementowane w wymiarze międzynarodowym, i które ze względu na swoją specyfikę odegrały ważną rolę w dyskusji na temat monitoringu stopnia rozwoju tak SI, jak i gospodarki wiedzy. Na drugą część składają się dwa podrozdziały, w których opisano autorskie propozycje metodyki pomiaru poziomu rozwoju koncepcji. W pierwszym przypadku chodzi o wyznaczenie poziomu rozwoju zrównoważonego SI. W drugim zaproponowano indeks gospodarki kreatywnej. Obie propozycje opierają się dobrze znanych metodach analizy wielowymiarowej. Ta część pracy ma bardzo syntetyczny charakter, podobnie jak cały ostatni rozdział monografii. Brakuje tu

szerzej opisanej części empirycznej oraz pogłębionego komentarza. W prezentacji pierwszej propozycji autorskiej odwołano się do wcześniejszych publikacji Autora, w których przedstawiono wyniki kwantyfikacji poziomu rozwoju zrównoważonego SI w Polsce oraz w województwie śląskim. W przypadku indeksu gospodarki kreatywnej również odwołano się do opublikowanej pracy przywołując wyniki przeprowadzonego wcześniej badania. Treść tego podrozdziału kończy dość ogólny komentarz wskazujący, że indeks gospodarki kreatywnej może stać się istotnym uzupełnieniem narzędzi pomiarowych poziomu rozwoju gospodarki wiedzy. Zastanawia, na ile ta część rozprawy w obecnej, moim zdaniem zbyt skromnej formie jest potrzebna z punktu widzenia koncepcji całej pracy. Zarówno w tym podrozdziale, jak i w poprzednim brakuje szerszego spojrzenia na prezentowany problem, chociażby z punktu widzenia innych przeprowadzonych w tym obszarze badań. Rozdział czwarty, podobnie jak rozdział trzeci, ma charakter teoretyczno-empiryczny. Rozpoczynają go rozważania na temat miejsca pojęcia „rozwój gospodarczy” w teorii ekonomii. W dalszej części Autor poświęca uwagę pomiarowi stopnia rozwoju SI, GW i SW. Przy użyciu modeli równań strukturalnych, przywołując opisany wcześniej model teoretyczny przedstawia propozycję konstrukcji indeksów SI, GW i SW. Wykorzystuje je w części empirycznej. Przedstawione przez Autora podejście różni się od proponowanych w literaturze pewnego rodzaju całościowym spojrzeniem na pomiar stopnia rozwoju społeczeństwa informacyjnego, gospodarki wiedzy i społeczeństwa wiedzy. W części empirycznej rozdziału, na podstawie przygotowanej bazy danych, która obejmuje informacje dotyczące 121 krajów dla lat 2013-2017 sporządzono rankingi krajów pod względem badanych obszarów koncepcyjnych. Analiza otrzymanych wyników pozwoliła Autorowi na wskazanie konieczności podjęcia stosownych działań w zakresie określonych zmiennych obserwowalnych - subindeksów i składających się na nie wskaźników określających stopień zaawansowania koncepcji w danym kraju. Indeksy opisane w pracy zostały wykorzystane również w analizie regresji do charakterystyki zależności pomiędzy SI, GW i SW a wybranymi miarami rozwoju gospodarczego dla 111 krajów w 2017 r. Wyniki przeprowadzonego badania empirycznego posłużyły między innymi do sformułowania rekomendacji dotyczących kluczowych determinant trzech analizowanych koncepcji w kontekście rozwoju gospodarczego.

Monografię kończy część „Podsumowanie i wnioski”, w której Autor ocenia stopień realizacji wytyczonych celów szczegółowych oraz weryfikacji postawionych hipotez, wskazuje na ograniczenia, jakie miały wpływ za zakres przeprowadzonej analizy oraz zarysowywane potencjalne kierunki dalszych badań.

Podsumowując uważam, że monografia pt. „*Gospodarka informacji i wiedzy*” wskazana przez dr Rafała Żelaznego jako istotne osiągnięcie naukowe, zawiera oryginalne i nowatorskie propozycje rozwiązań metodycznych w przestrzeni społeczno-ekonomicznej obszaru badawczego obejmującego: społeczeństwo informacyjne, gospodarkę wiedzy i społeczeństwo wiedzy. Odwołują się one do powszechnie znanych metod analizy wielowymiarowej, jednak prezentują autorski model badania relacji między trzema wyżej wskazanymi obszarami koncepcyjnymi. Przedstawione rozwiązania metodyczne można uznać jako propozycję nowego podejścia do pomiaru i analizy roli informacji i wiedzy w systemie społeczno-gospodarczym z punktu widzenia ekonomiki informacji i ekonomiki wiedzy.

Przedstawioną monografię oceniam pozytywnie. Jest ona wartościowa merytorycznie i stanowi, moim zdaniem, istotny wkład w rozwój dyscypliny ekonomia i finanse.

Ocena dorobku publikacyjnego

Badania prowadzone przez dr. R. Żelaznego koncentrowały się głównie wokół problematyki wpływu postępu technicznego na wzrost i rozwój gospodarczy. Po uzyskaniu stopnia doktora nauk ekonomicznych Habilitant swoją uwagę skupił na *analizie zjawisk w przestrzeni społeczno-gospodarczej koncentrując się na dość wąskim nurcie badawczym, jednak niezmiernie istotnym, odnoszącym się do dwóch pojęć: informacji i wiedzy* - jako kategorii ekonomicznych.

W ramach opublikowanych prac dr R. Żelazny zapoznaje nas z wynikami badań obejmujących:

- próbę oceny związków między kategorią wiedzy w ujęciu zasobowym i strumieniowym, a rozwojem gospodarczym z uwzględnieniem roli technologii informacyjnych i komunikacyjnych (1 publikacja)
- pogłębioną analizę różnych koncepcji dotyczących systemów gospodarczych i społecznych z uwzględnieniem roli informacji, wiedzy i innowacji w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT). W ramach prowadzonych analiz, poza systematyzacją pojęć, zaproponowano autorską definicję nowej gospodarki wiedzy (1 publikacja)
- identyfikację luki dotyczącej relacji między kategoriami informacji i wiedzy w naukach ekonomicznych, propozycję autorskiego ujęcia definicyjnego informacji i wiedzy jako kategorii ekonomicznych, sformułowanie postulatu wyodrębnienia ekonomiki informacji i ekonomiki wiedzy jako subdyscyplin ekonomii (2 publikacje)
- odwoływanie się do regionalnego wymiaru koncepcji gospodarki opartej na wiedzy i społeczeństwa informacyjnego w powiązaniu z polityką rozwoju, strategią jednostek

administracyjnych, wypracowanie rekomendacji oraz propozycji wstępnego projektu zestawu wskaźników obligatoryjnych dla monitoringu stopnia rozwoju społeczeństwa informacyjnego na poziomie NUTS 2 (8 publikacji)

- problematykę związaną z koncepcją społeczeństwa informacyjnego i zrównoważonego społeczeństwa informacyjnego, czynnikami determinującymi ich powstanie i rozwój (z uwzględnieniem elektronicznej administracji) oraz pomiarem tych zjawisk w wymiarze makroekonomicznym (8 publikacji, w tym 1 z IF),
- próbę zidentyfikowania i scharakteryzowania relacji między koncepcjami społeczeństwa informacyjnego, gospodarki wiedzy i społeczeństwa wiedzy oraz modelowego ujęcia zależności między wyżej wskazanymi koncepcjami (2 publikacje)
- propozycję rozwiązania metodycznego – konstrukcji tzw. indeksu gospodarki kreatywnej (CEI – creative economy index), składającego się z czterech subindeksów (gospodarki wynalazczości, instytucji politycznych, regulacji w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej oraz instytucji fiskalnych), stanowiącego uzupełnienie oceny stopnia rozwoju gospodarki wiedzy (rozważania teoretyczne poparto praktyczną egzemplifikacją) (4 publikacje)
- analizę bezpośrednich inwestycji zagranicznych (BIZ), importu, eksportu jako kanałów międzynarodowej transmisji efektów zewnętrznych produktywności (2 publikacje, w tym 1 z IF).

Prace naukowe prowadzone przez dr. Rafała Żelaznego w ramach wyżej wskazanych obszarów stały się fundamentem do przeprowadzenia kompleksowego badania poświęconego koncepcjom SI, GW oraz SW z perspektywy takich pojęć ekonomicznych jak „informacja” i „wiedza”. Jego wyniki opublikowane zostały w monografii „*Gospodarka informacji i wiedzy*” z 2020 roku zgłoszonej przez Habilitanta jako osiągnięcie naukowe, o którym mowa art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*.

Podsumowując ocenę dorobku publikacyjnego Habilitanta należy wskazać następujące jego cechy:

- dorobek naukowo-badawczy i publikacyjny Habilitanta obejmuje łącznie 47 pozycji oraz redakcję jednej i współredagowanie trzech prac zbiorowych,
- na dorobek naukowy dr. R. Żelaznego, po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, składają się 32 pozycje (14 pozycji autorskich i 18 pozycji współautorskich). Obejmują one:

- autorstwo 1 monografii (226 stron) zgłoszonej jako osiągnięcie naukowe w rozumieniu Ustawy, art. 16 ust. 2,
- autorstwo 6 artykułów (w tym 3 w języku angielskim) i współautorstwo 12 artykułów (w tym 9 w języku angielskim), 2 publikacje z IF (IF = 0,675; IF = 2,229)
- autorstwo rozdziałów w 7 monografiach i współautorstwo w 2 monografiach.

Podkreślić należy, że znaczna część dorobku naukowego (autorstwo i współautorstwo) opublikowana została w języku angielskim. Pod względem wartościowym, biorąc także pod uwagę liczbę cytowań, należy go ocenić jako przeciętny, jak na osobę ubiegającą się o stopień doktora habilitowanego. Warto jednak podkreślić, że dwa z artykułów zostały opublikowane w uznanych czasopiśmie o zasięgu światowym znajdujących się w wykazie czasopism zaliczonych do bazy Journal Citation Reports (JCR).

Końcowa ocena dorobku publikacyjnego stanowiącego podstawę do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego jest pozytywna.

Ocena pozostałego dorobku naukowo-badawczego

Dr Rafał Żelazny brał udział w realizacji ponad 15 różnego rodzaju projektach badawczych. Pełnił w nich rolę głównego wykonawcy (w projekcie NCN), członka zespołu badawczego (w międzykatedralnym grantie rektorskim, w projektach realizowanych w ramach badań statutowych), kierownika (w projektach uczelnianych). Jeden z projektów miał charakter międzynarodowy.

O aktywności naukowej Habilitanta świadczy również to, że podjął dwie próby uzyskania grantu na realizację przygotowanych przez siebie projektów badawczych kierując wnioski odpowiednio w roku 2010 do KBN (projekt został pozytywnie oceniony, ale nie uzyskał dofinansowania) oraz w 2018 do NCN w ramach konkursu OPUS (projekt nie otrzymał dofinansowania). Dorobek dr. Rafała Żelaznego w tym obszarze oceniam pozytywnie.

Podsumowując, biorąc pod uwagę pozytywną ocenę monografii pt. „*Gospodarka informacji i wiedzy*” (osiągnięcie naukowe, o którym mowa art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*) oraz pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych pozwalam sobie na sformułowanie konkluzji, że cały dorobek naukowo-badawczy dr. Rafała Żelaznego stanowiący podstawę do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego należy ocenić pozytywnie.

Ocena dorobku popularyzatorskiego, współpracy międzynarodowej habilitanta, dorobku dydaktycznego oraz uzyskane nagrody

Po uzyskaniu stopnia doktora w latach 2008-2018 Rafał Żelazny uczestniczył aktywnie w 16 konferencjach naukowych, w tym w sześciu międzynarodowych, prezentując na nich 16 wystąpień (w tym 3 w języku angielskim).

Brał udział w wielu dyskusjach prowadzonych podczas seminariów organizowanych na różnych wyższych, nie tylko krajowych uczelniach. W ramach współpracy naukowej z Wyższą Szkołą Zarządzania i Nauk Społecznych organizował wykłady otwarte i uczestniczył w dyskusjach naukowych ze znanymi polskimi ekonomistami. Był zaangażowany w organizację wielu konferencji krajowych i międzynarodowych pełniąc rolę zarówno przewodniczącego, jak i członka komitetów.

Habilitant został wybrany na recenzenta artykułu naukowego w czasopiśmie międzynarodowym „Economic Research – Ekonomska Istraživanja” (ISSN 1331-677X) – 2019 IF 2,229. Na wyróżnienie zasługuje działalność dr. Rafała Żelaznego podejmowana w otoczeniu gospodarczym, mająca charakter ekspercki. Rozpoczęła się ona bezpośrednio po uzyskaniu stopnia doktora nauk ekonomicznych i dotyczyła głównie obszaru będącego bezpośrednim przedmiotem zainteresowania i specjalizacji badawczej Habilitanta. Prace eksperckie sprowadzają się głównie do roli konsultanta merytorycznego, naukowego oraz kierownika zespołu badawczego. O uznaniu dla wiedzy eksperckiej habilitanta może świadczyć fakt przerodzenia się współpracy o charakterze doradczym w stosunek pracy na stanowisku menedżerskim w pełnym wymiarze czasu pracy.

Na uwagę zasługuje też działalności dr. R. Żelaznego popularyzująca naukę. Można tu wskazać między innymi pełnienie funkcji członka jury X edycji Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej dla Dorosłych pod patronatem UEK (27-28.05.2011r.), współpraca z organizacjami studenckimi (Paneuropą, AIESEC) oraz Klubem Forum Obywatelskiego Rozwoju w Katowicach, prezentowanie wykładów o tematyce ekonomicznej dla młodzieży oraz słuchaczy Uniwersytetu Trzeciego Wieku, wystąpienia oraz komentarze dla mediów, m.in.: *TVP3 Katowice* – magazyn gospodarczy *Relacje*, *Dziennik Zachodni*, czy *Zrozumieć Rynek*.

Pozytywnie należy ocenić działalność dydaktyczną dr. Rafała Żelaznego, który w opinii studentów jest wyróżniającym się dydaktykiem. Prowadził zajęcia na dwóch uczelniach: Uniwersytecie Ekonomicznym w Katowicach (do 30.09.2010 r. Akademii Ekonomicznej im. K. Adamieckiego w Katowicach) oraz Wyższej Szkole Zarządzania i Nauk Społecznych im. ks. E.

Szramka w Tychach. Były to zarówno wykłady, ćwiczenia, jak i seminaria dyplomowe prowadzone na różnych kierunkach i wszystkich stopniach studiów - łącznie z kilkunastu przedmiotów.

Habilitant jest współautorem dwóch podręczników dydaktycznych, członkiem zespołów opracowujących programy kształcenia dla specjalności, członkiem zespołu do spraw utworzenia kierunku o profilu praktycznym pn. *Przedsiębiorczość i Finanse*, członkiem zespołu przygotowującego raport na potrzeby akredytacji kierunku *Przedsiębiorczość i Finanse* na Wydziale Ekonomii. Koordynował także prace związane z określeniem kierunkowych efektów kształcenia (KRK) dla kierunku Ekonomia.

Na mocy uchwały Rady Wydziału Ekonomii Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach został powołany na promotora pomocniczego rozprawy doktorskiej.

W ramach współpracy z Wyższą Szkołą Zarządzania i Nauk Społecznych w Tychach był współtwórcą, a następnie w latach 2007-2013 kierownikiem Uniwersytetu Trzeciego Wieku dla grona około 600 słuchaczy.

Habilitant za działalność naukową otrzymał dwie indywidualne nagrody Rektora swojej Uczelni (II i III stopnia) oraz Grant Rektorski. Otrzymał również dwie zespołowe nagrody Rektora (II i III stopnia) za osiągnięcia organizacyjne. Za osiągnięcia organizacyjne, wyjątkowe zaangażowanie i rzetelną pracę otrzymał *Medal Cernuntur In Agendo Virtutes* Wyższej Szkoły Zarządzania i Nauk Społecznych im. Ks. E. Szramka w Tychach (2011 r.).

Podsumowując stwierdzam, że dorobek popularyzatorski, dydaktyczny, współpraca międzynarodowa oraz uzyskane przez dr. Rafała Żelaznego nagrody są na tyle znaczące, że należy je ocenić bardzo pozytywnie. Warto dodać, że wszystkie te oceniane powyżej obszary pozostają w ścisłej relacji z działalnością naukowo-badawczą Habilitanta.

Ocena końcowa

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzam, że osiągnięcia naukowe dr. Rafała Żelaznego stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny *ekonomia i finanse* tj. odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*.

Wobec tego uważam, że Pan dr Rafał Żelazny może być dopuszczony do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Poznań, 14 maja 2021 r.

Grzegorz Delm